

Persille Ingerslev: Gendyrker, urteambassadør, asfaltgartner

Publiceret 02/11/2020 i [Bøger/Grøntaf](#) [Monica Krog-Meyer](#)

NY BOG // ANMELDELSE – “Det hedder sig, at mennesker har domesticeret katten. Man kunne også sige, at katten har fundet ud af, at de kan charmere os i en sådan grad, at de bliver logerende og får maden serveret og bliver tilset af dyrlæger, hvis de bliver syge – de skal bare lege og hygge og være lige netop, som de er.” Persille Ingerslev – og ja, det hedder hun – har skrevet en eftertænksom, forunderlig, præcis og ordknap men først og fremmest ærlig bog, skriver Monica Krog-Meyer.

Forunderlig bog, Persille Ingerslev har skrevet. Den hedder ”Om”.

Ikke ‘Om’, som i sociale medier, hvor man kan få indblik i, hvad en person har bedrevet, arbejdsmæssigt og uddannelsesmæssigt.

Persille sløser ikke med sit sprog, for hun har noget vigtigt på hjerte og hun vil gerne have, at vi forstår, hvad hun siger

”Om” er en fællesindgang, en kapiteloverskrift, til en lang række tekster om livet. Om både ‘Tal, penge, politik og værdi’ og ‘Absurditeter’, om ‘at Gen-dyrke’ og om ‘Skrald’, om ‘At prøve sig frem’ og om ‘Kontanthjælpsreformen’.

Udelukkende korte afsnit, der er skrevet i eftertænksom, sprogknap og præcis stil. Persille sløser ikke med sit sprog, for hun har noget vigtigt på hjerte og hun vil gerne have, at vi forstår, hvad hun siger.

Persille Ingerslev er ikke som de kommer flest, men hun er efter min mening fantastisk. Og jo – hun hedder Persille!

Hun præsenterer sig selv med ærlighed, som vi er mange, der kunne lære noget af. Skånselsløs ærlighed. Den er nødvendig, når man har noget på hjerte.

”jeg er bare sådan et fruentimmer, der glør rigtig meget på mine potteplanter og er tyk og ryger smøger og samler ting op fra en container.”

”Jeg kan ikke have et normalt og almindeligt arbejde. Jeg er sat sammen på en anden måde.”

”Jeg er utrolig godt trænet i at kaste håndklædet i ringen”.

Jeg formidler, skaber, formår og forstår

Her vil mange mennesker, socialrådgivere og hvem der ellers har travlt med at have en mening om andres liv, dømme sådan en som Persille ude.

Og det oplever hun tit. Det giver helt mening, når hun dykker ned i supermarkedernes containere efter brugbare varer, der er smidt ud:

”Det føles somme tider helt hjemligt at skralde, for dér er jeg åbenbart i mit rette element, blandt de andre affaldsprodukter.”

MEN – Persille er som de afskårne grøntrester, hun giver et nyt liv i vindueskarmen. De giver sig mirakuløst til at gro og give nye skud i pottemulden, hvis bare nogen vander dem:

I eftermiddagssolen finder hun energi og inspiration til at være ‘grøntaktivist’ eller urtedame. Hun skriver om gendyrk – altså som i at dyrke igen (géndyrkning er ikke lige hendes kop te).

Her er overvejelser om vores ressourcspild, om hvordan vi udpiner kloden, vi bor på og smider masser af ernæringsrig mad ud. Og om måden mennesker på overførsel og kontanthjælp trækkes rundt i manegen.

Og det er meget inspirerende:

RESTERNE AF 2 LØG OG EN SALATSTOK.

I min vindueskarm var der pludselig to afskårne løgbunde sat i vand, og et par dage efter var det bunden af et salathoved. Og så blev de plantet ud.

FORHÅBENTLIG GENDYRK: DE TO LØGBUNDE OG SALATBUNDEN KOM I MULDJORD. FRA NU AF STÅR DE I VINDUESKARMEN OG KRÆVER LIDT VAND – OG TÅLMODIGHED.

De har fået hver en urtepotte med muld at gro i.

Måske bliver de ikke til noget. Men så prøver jeg bare igen, for det er jo noget, vi plejer at smide ud, ligesom hvidkåls-, forårsløgs- og porrebunden.

I dem er kimen til at gro igen og give gratis mad, så hvorfor ikke?

Hvem siger det lykkes?

Jeg er forberedt på, at det kan blive noget værre mas. Noget dør, noget går bare ikke. Også det har vores asfaltgartner prøvet, hvad der gav anledning til ”en trist afskedsceremoni for min afdøde iceberg-gendyrkningssalat”.

Og er min vindueskarm stor nok? Sikkert ikke. I bogen følger vi med i, hvordan gården i ejendommen, hvor forfatteren bor, bliver transformeret til kartoffelavl, udplantning af stiklinger, planter der spirer, kasser og plastikbøtter overalt.

Det gør ejendommens børn glade, byder på nye smagsoplevelser og skaber god stemning. Undtagen hos viceværten, der synes det roder og på ingen måde kan se fidusen i alt det, der gror.

Det føles somme tider helt hjemligt at skralde, for dér er jeg åbenbart i mit rette element, blandt de andre affaldsprodukter

Har man noget have, er der endnu bedre muligheder, så er det bare med at gå i gang. Genbruge plastikbakker, -kasser og murerspande. Lægge de spirede kartofler til at lave nye kartofler.

Persille Ingerslev taler også varmt om frøsamlerne, og om at dele det, man har.

”Alt som ikke deles, går tabt”, som hun skriver.

Jeg kan også lade være med at gendyrke, hvis jeg ikke gider.

Men nu ved jeg, at det kan lade sig gøre. At der er en sammenhæng imellem, hvordan vi dyrker afgrøderne igen og hvordan vi behandler andre mennesker. At hjemmedyrkere kan vende hele holdningen til vores klode. Hun spørger:

”Kan man gøre en forskel, når man bare er alene og tilovers og tyk og forkert?”

Om

PERSILLE INGERSLEV

FRYDENLUND

Ja, med en murerspand fyldt med jord eller en urtepotte i vindueskarmen. ”Plant noget. Hvad som helst.”

Persilles Hjemmedyrk

Det kan man læse meget mere om på hendes Facebookside ”[Persilles Hjemmedyrk](#)”, med tanker om både livet og det, der gror i jord. ”Jeg formidler, skaber, formår og forstår”.

Med gendyrk kan man få bedre økonomi, mere varieret kost og mindre stress, mindre depression, ifølge forfatteren. Og hun ved, hvad hun taler om. Hun tilhører den del af befolkningen, der dykker ned i depressionen fra tid til anden. Medicin kan hjælpe, søvn og tålmodighed fra det offentlige er også godt – og ja så altså planterne.

‘Hvem har domesticeret hvem? Jeg bliver helt varm indeni af at være overbevist om, at jeg ikke har katte eller planter, men at jeg bare bor i deres lejlighed

”Vi kan bruge planterne til noget, og planterne kan bruge os. Vi kan leve sammen og have gavn af hinanden. Sådan er det også med dyr. Jeg er for eksempel såkaldt katteejer.

Det hedder sig, at mennesker har domesticeret katten. Man kunne også sige, at katten har fundet ud af, at de kan charmere os i en sådan grad, at de bliver logerende og får maden serveret og bliver tilset af dyrlæger, hvis de bliver syge – de skal bare lege og hygge og være lige netop, som de er.

‘Hvem har domesticeret hvem? Jeg bliver helt varm indeni af at være overbevist om, at jeg ikke har katte eller planter, men at jeg bare bor i deres lejlighed.”

[LÆS FLERE ARTIKLER AF MONICA KROG-MEYER I POV](#)

[Persille Ingerslev, ”Om”](#). Bogen udkommer mandag 2. november 2020, Forlaget Frydenlund. Det er også Persille Ingerslevs fødselsdag. Tillykke.

Bagerst i bogen er der en fyldig liste over artikler fra nettet, der har inspireret forfatteren.

Bogen er en genudgivelse.

Topfoto: fra forlaget

- MONICA KROG-MEYER
- SENESTE ARTIKLER

Monica Krog-Meyer, tidl. radiovært, nu skribent, pensionist og mormor.
Født 1950, programmedarbejder og studievært. Har taget turen fra P3, via P4 og til P5.
Jeg skrev i 2010 "Plus-alderen - vi bliver jo bare ved!", der medfører mange muntre foredrag rundt i Danmark.